

Radio 4, MdR, NOS Jazzgeschiedenis 415. In 1950 speelde Count Basie, door economische omstandigheden ~~gedwongen~~ gedwongen, met een Septet, voor de plaat werd die groep tot 8 musici uitgebreid. Bij de tweede session voor Columbia in NYC was Rudy Rutherford die extra man, verder was de formatie exact die waar Basie mee werkte, ^{maar} bij de vorige speelde Buddy Rich mee omdat hij een ster was en Columbia vond dat er nog een grote naam moest bij die Be-boppers. Want er speelden opvallend veel modernisten mee, ongebruikelijk voor Basie die niet zó van de nieuwe jazz gecharmeerd was. DE bezetting is nu: Clark Terry-trompet, Buddy DeFranco-klarinet, Wardell Gray-tenor en Rudy Rutherford-baritonsaxofoon. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Jimmy Lewis-bas, Gus Johnson-drums. Nog even een goede over Freddie Green - die was niet uitgenodigd toen deze formatie op 10 februari zijn eerste engagement had, in de Brass Rail, Chicago, maar kwam gewoon binnen en ging mee-spelen. Hij is nooit meer weg geweest. Vergeleken met de eerste platensession toen de klassieke Basie Swing, gecombineerd met Bebop-solos evident was, is het repertoire van de volgende twee wat 'commerciëler' zoals dat heet, dus maakte ik een kleinere selectie. 2 november 1950 van Charles E.King "Song of the islands".

Count Basie Octet: Song of the islands-1 (Charles E.King)
20-1/2 - 2:50 - CBS 54168

"Song of the islands" take 1. En dit is de 1^e en master-take van "I'm confessing that I love you".

Count Basie Octet: I'm confessing-1 (Neiburg, Dougherty, Reynolds)
20-1/4 - 3:11 - idem

"I'm confessing" ^{van} uit de Count Basie Octet-session voor Columbia in NYC, 2 november 1950. De derde en laatste ~~Octet-session~~ was de volgende dag, ook daaruit twee stukken. Van Walter Donaldson "Little white lies".

Count Basie Octet: Little white lies²(Walter Donaldson)
20-2/1 - 3:10 - idem

"Little white lies", take 2. Als laatste Octet-opname een Basie-stuk dat daarvoor "Boogie woogie" of "I may be wrong" heette, nu: "Tootie".

Count Basie Octet: Tootie¹(Count Basie)
20-2/3 - 2:50 - idem

"Tootie" take 1 en dat werd de master. Het Count Basie Octet voor Columbia in NYC, 3 november 1950 met Clark Terry-trompet, Buddy DeFranco-klarinet, Wardell Gray-tenor en Rudy Rutherford-bariton-saxofoon. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Jimmy Lewis-bas, Gus Johnson-drums. Eind maart/begin april 1951 kon Basie een week spelen in het Apollo Theater, Harlem, New York. 5 april was de laatste dag, maar de 10e mocht hij van Columbia opnamen maken met een big band die gedeeltelijk bestond uit musici die in de Apollo meededen. Dit was de studio-bezetting: Al Porcino, Clark Terry, Lamar Wright en Bob Mitchell-trompet. Leon Comegys, Matthew Gee en Booty Wood-trombone. Marshall Royal en Ruben Phillips alt, Wardell Grey en Lucky Thompson-tenor, Charlie Fowlkes-bariton-saxofoon. En dezelfde ritmesectie als van het septet/octet: Basie, Green, Lewis, Johnson. Buster Harding die eerder veel stukken en arrangementen voor de Basie Band had geschreven maakte twee stukken en arrangeerde er een, ook Neil Hefti leverde een stuk. U hoort ze alle vier, dit is "Howzit".

Count Basie a/h Orchestra: Howzit (Buster Harding)
20-2/4 - 2:53 - idem

"Howzit" van Buster Harding. Het tweede Harding stuk is "Nails".

Count Basie a/h Orchestra: Nails (Buster Harding)
20-2/5 - 3:26 - idem

"Nails" met tenorsaxofonist Wardell Gray die een echte feature kreeg in Neil Hefti's "Little pony".

Count Basie a/h Orchestra: Little pony (Neil Hefti)
20-2/6 - 2:24 - idem

"Little pony", later, toen Basie weer ~~een~~ permanent ^{een} big band leidde, een vast repertoire-stuk. Tenslotte een werkje van Harry 'Sweets' Edison waarvoor Buster Harding het arrangement maakte. Met kort Clark Terry: "Beaver junction".

Count Basie a/h Orchestra: Beaver junction (Harry Edison)
20-2/7 - 2:53 - idem

"Beaver junction". Count Basie and his Orchestra op 10 april 1951 voor Columbia in NYC. Het was een studio-band met Al Porcino, Clark Terry, Lamar Wright en Bob Mitchell-trompet, Leon Comegys, Matthew Gee en Booty Wood-trombone, Marshall Royal en Ruben Phillips-alt, Wardell Gray en Lucky thompson-tenor, Charlie Fowlkes-baritonsaxofoon.

~~NA 168561~~

over 06-10-88

Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Jimmy Lewis-bas,
Gus Johnson-drums. Een maand later keerde het tij een beetje
en kon Basie met een nieuwe big band op tournee. U hoort er de
volgende keer van. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 415, MdR.

0 0 0 0 0

NA 168561

28:13

opn. 06.10.88